

Soạn văn bài Luyện tập phỏng vấn và trả lời phỏng vấn. Nội dung tài liệu sẽ giúp các bạn nắm chắc nội dung bài học một cách đơn giản nhất. Mời các bạn học sinh và thầy cô cùng tham khảo.

Soạn mẫu 1: Luyện tập phỏng vấn và trả lời phỏng vấn

Câu 1 trang 205 SGK Ngữ văn 11 tập 1

a, Trả lời phỏng vấn về việc giảng dạy, học tập môn ngữ văn ở trường THPT

Chuẩn bị:

- Xác định chủ đề cuộc phỏng vấn, chọn chủ đề:
    - + Chương trình, Sgk mới hiện nay.
    - + Phương pháp dạy của giáo viên.
    - + Thái độ, phương pháp của học sinh.
  - Xác định mục tiêu công việc
    - + Công việc được tiến hành có thể chỉ để nắm bắt được thực trạng việc giảng dạy.
    - + Tìm hiểu và đưa ra các phương pháp nâng cao chất lượng việc giảng dạy.
    - + Cũng có thể tìm hiểu, đưa ra giải pháp nâng cao chất lượng giảng dạy.
  - Xác định đối tượng trả lời phỏng vấn:
    - + Trả lời một người hay nhiều người.
    - + Phỏng vấn người có độ tuổi, trình độ, hoàn cảnh sống...
  - Hệ thống câu hỏi với yêu cầu:
    - + Bám sát chủ đề.
    - + Các câu hỏi phải được sắp xếp thành một hệ thống hợp lí, khoa học.
    - + Câu hỏi cần tế nhị, nhưng sát với chủ đề phỏng vấn, không lạc đề và người trả lời có câu trả lời hợp lí.
- b, Tiến hành phỏng vấn
- Người phỏng vấn dựa trên câu hỏi đã chuẩn bị.
  - + Dẫn dắt vào đề ngắn gọn, hợp lí, tạo không khí nhẹ nhàng, thân thiết.

- + Biết cách ứng xử, cuộc phỏng vấn xa rời trọng tâm.
- + Câu hỏi ứng đối trực tiếp linh hoạt.
- + Cảm ơn người trả lời khi kết thúc.
- Người trả lời phỏng vấn:
  - + Cung cấp thông tin rõ ràng, chân thật, nhưng khiêm tốn, nhã nhặn và hợp tác.
  - + Câu trả lời thú vị, sâu sắc, dí dỏm, thông minh mà không ra khỏi đề tài cuộc phỏng vấn nhằm tạo không khí gần gũi.

Câu 2 SGK Ngữ văn 11 tập 1 trang 205

Đề tài: hỏi chuyện người bạn tới từ vùng quê. Điểm khác biệt nằm ở đối tượng, đề tài và hệ thống câu hỏi (chuẩn bị các bước như câu 1).

- Về đề tài có thể hỏi: quê hương, gia đình, lí do đến thăm, sở thích, ấn tượng sâu đậm về con người, vùng quê, đất nước của mình...
- + Chia nhỏ vấn đề để hỏi: học tập, ấn tượng đặc sắc của bạn với vùng đất mới.
- + Phương pháp: cần thể hiện sự nhã nhặn, lịch sự dù với tư cách là “chủ nhà” hay “khách mời”.

Soạn mẫu 2: Luyện tập phỏng vấn và trả lời phỏng vấn

Kiến thức cơ bản

1. Khái niệm phỏng vấn và trả lời phỏng vấn

- Phỏng vấn và trả lời phỏng vấn là một cuộc hỏi đáp có mục đích, nhằm thu thập và cung cấp thông tin về một (hoặc nhiều chủ đề) được quan tâm.
- Chẳng hạn người phỏng vấn có thể nói chuyện với một nhân vật nổi tiếng, hoặc một người có thể không có tiếng tăm nhưng đang làm một công việc quan trọng đối với xã hội, hoặc đang cần nói một điều gì đó về những vấn đề có tầm quan trọng đối với xã hội.

2. Đặc điểm của phỏng vấn

- Không phải bất cứ một cuộc trò chuyện, hỏi đáp nào cũng đều là cuộc phỏng vấn.
- Chỉ khi cuộc trò chuyện hỏi đáp ấy được thực hiện nhằm mục đích rõ ràng là để thu thập thông tin về một chủ đề, một sự kiện quan trọng nào đó, có ý nghĩa và giá trị xã hội nhất định.

3. Hoạt động phỏng vấn cần có các yếu tố cơ bản sau:

- Người phỏng vấn (người hỏi).
- Người trả lời phỏng vấn (người đáp).
- Mục đích hướng đến (hỏi để làm gì?)
- Chủ đề phỏng vấn (hỏi về vấn đề gì?)
- Phương tiện phỏng vấn (bằng phương tiện gì?)

4. Ý nghĩa và mục đích của phỏng vấn và trả lời phỏng vấn.

- Phỏng vấn và trả lời phỏng vấn là một hoạt động có ý nghĩa xã hội, để hiểu một ai đó, một sự kiện quan trọng, bức thiết,... nào đó trong đời sống,
- Đáp ứng yêu cầu, mục đích của trường học, của công ty, hoặc vì quyền lợi của cá nhân người đang có nhu cầu xin học, xin việc làm...

5. Những yêu cầu cơ bản hoạt động phỏng vấn

- Chuẩn bị phỏng vấn.
- Tiến hành phỏng vấn.
- Biên tập sau khi phỏng vấn.

6. Yêu cầu đối với người phỏng vấn trong hoạt động phỏng vấn

- Cần phải tìm những cách thức hữu hiệu để khai thác được nhiều nhất những thông tin chính xác, hấp dẫn về chủ đề được hỏi:
  - + Giữ cho câu chuyện liên tục, không rời rạc, gián đoạn,
  - + Bám sát chủ đề và đưa người nói quay về với chủ đề nếu có dấu hiệu lan man, đi xa vấn đề chính.
  - + Chú ý gợi mở để người trả lời phỏng vấn nêu ý kiến rõ hơn và cung cấp thông tin nhiều hơn.
- Cần phải sử dụng tối ưu các thông tin phỏng vấn được.
- Phải giữ thái độ lịch thiệp, tôn trọng người trả lời phỏng vấn.

7. Yêu cầu đối với người trả lời phỏng vấn trong hoạt động trả lời phỏng vấn

- Hiểu biết sâu rộng lĩnh vực mình được phỏng vấn.
- Cung cấp đầy đủ những thông tin trung thực, phù hợp với chủ đề phỏng vấn.

- Câu trả lời phải cụ thể rõ ràng và hấp dẫn
- Phải giữ thái độ lịch thiệp và tôn trọng người phỏng vấn.

8. Câu hỏi phỏng vấn cần đạt những yêu cầu sau:

- Súc tích, rõ ràng.
- Phù hợp với mục đích và đối tượng phỏng vấn.
- Chủ đề của các câu hỏi thống nhất.
- Các câu hỏi liên kết với nhau và được sắp xếp theo một trình tự hợp lí.

Soạn bài Thương vợ là một bài học quan trọng trong chương trình Ngữ Văn lớp 11 mà các em cần phải đặc biệt lưu tâm.

Giải đáp câu hỏi, bài tập

1. Khi đi xin việc, nhà tuyển dụng tiến hành phỏng vấn nêu câu hỏi: Bạn có thể nói cho tôi nghe nhược điểm lớn nhất của mình không? anh (chị) sẽ trả lời như thế nào?

Gợi ý trả lời

- Để chứng tỏ mình trung thực, người được phỏng vấn cần phải nói cho người phỏng vấn biết nhược điểm của bản thân.
- Nhưng kèm theo đó là giải pháp để khắc phục nhược điểm đó. Có như vậy thì nhà tuyển dụng mới hiểu được những khả năng và nỗ lực nhất định của bạn. Họ sẽ hài lòng chấp nhận bạn, một con người trung thực và biết phấn đấu để vượt qua những khuyết điểm của bản thân mình.

2. Đọc bài phỏng vấn văn hào Uy-li-am Phốc-cơ-nơ (trả lời phỏng vấn. Giô-dép Phan-tơ và Rô-bốt Át-slay, năm 1962) dưới đây và trả lời các câu hỏi:

Hỏi: Thưa ông, trong diễn văn nhận giải Nô-ben ông phát biểu rằng “Đặc quyền của nhà văn để giúp con người chịu đựng bằng cách nâng cao lương tri họ...”. Ông có cho rằng mình đã thực hiện được nhiệm vụ ấy trong tác phẩm.

Đáp: Có khả năng là tôi chưa thực hiện được. Tôi nghĩ rằng đây là sự dâng hiến của nhà văn. Đây là đặc quyền và cũng là sự dâng hiến của hắn, để nâng cao lương tri của con người bằng cách bày ra cho họ thấy tập hồ sơ của những trải nghiệm về lương tri của con người, sự nỗ lực tốt cùng của con người trong môi trường của mình, với bè bạn, với chính bản thân, bằng một ngôn từ linh hoạt đến mức những bài học về lòng trung thực và can đảm đều hiện diện rõ ràng và không thể chối bỏ. Tôi nghĩ đây là lí do, hẳn thế, để các nhà thơ, nhà văn viết. Anh ta thành công hay thất bại thì lại chuyện khác. Ất hẳn lí do duy nhất khiến một nhà thơ bắt tay viết một bài thơ khác là vì bài thơ anh ta vừa mới hoàn thành không đáp ứng đầy đủ mục đích anh ta đặt ra - không thực hay - vậy nên anh ta sẽ viết một bài khác.

Hỏi: Thưa ông, tôi muốn biết, trong số tất cả các phẩm mà ông đã viết ra, cuốn nào ông xem là xuất sắc nhất và điều gì khiến ông quyết định như thế.

Đáp: Điều ấy thì phải trở lại với câu trả lời tôi đã từng nói. Tôi nghĩ chẳng có một nhà văn nào lại hoàn toàn hài lòng với tác phẩm mình vừa hoàn thành, đây là lí do để anh ta viết một cuốn khác. Nếu anh ta viết được một cuốn hoàn toàn thỏa mãn với yêu cầu được đặt ra thì chẳng còn gì để nói ngoài việc gác bút và chết quách đi cho xong. Trong trường hợp của riêng tôi, cuốn sách gần gũi nhất với tôi lại là cuốn thất bại nhất, cái cuốn đã gây cho tôi nhiều gian khổ nhất. Dĩ nhiên, chẳng có nhà văn nào có thể phán xét cuốn sách nào của mình là xuất sắc nhất. Điều đó như thể tình cảm của một người mẹ đối với đứa con đàn độn hoặc khuyết tật bẩm sinh – đây là đứa có được chỗ trong tim mẹ mà một đứa khoẻ mạnh, không khuyết tật không thể nào có. Điều đó có thể đúng đối với bất cứ nhà văn nào, cái cuốn mà gần gũi anh ta nhất là cuốn anh ta làm việc vất vả cực kì, vật lộn với sự thất bại, sự thất bại đau đớn nhất. Vậy nên tôi xin trả lời câu hỏi ấy rằng đây là tác phẩm đã gây cho tôi nỗi thống khổ nhất và nó là tác phẩm tôi vẫn chưa hài lòng nhất, cuốn đó có nhan đề Âm thanh và cuồng nộ.

Hỏi: Thưa ông, ông đã nói, nếu tham vọng của ông với tư cách là nhà văn đã thực hiện trọn vẹn thì ông hẳn gác bút và chết quách cho xong. Ông có tin đây là nguyên nhân dẫn đến cái chết của ông Ô-nít Hê-minh-uê? Thưa ông, ông có cho rằng Hê-minh-uê tự sát vì lí do này hoặc ông cho rằng cái chết của ông ấy chỉ là do ngẫu nhiên?

Đáp: Không, tôi không cho là thế. Tôi nghĩ rằng Hê-minh-uê là một người quá tốt để trở thành nạn nhân của sự ngẫu nhiên, chỉ những kẻ yếu kém mới là nạn nhân của ngẫu nhiên ngay cả khi một ngôi nhà không đổ sụp xuống họ. Tôi nghĩ đây là con đường đã được cân nhắc kĩ càng. Tôi nghĩ chỉ ít con người ta ai cũng muốn tốt như những gì mình viết. Và tôi thiếu về ý nghĩ rằng Ô-nít cảm nhận như thế ở vào lúc này, điều này là đúng đắn trong thái độ và phẩm giá, để làm. Tôi không đồng ý với ông ấy. Tôi nghĩ rằng chẳng một ai có thể nói trước được, cho đến khi kết thúc cuộc đời đầu cho đã viết ra hay chưa viết. Có lẽ điều đó xảy ra với hầu hết mỗi người vào một thời điểm nào đó rằng anh ta đã hoàn thành cuốn sách xuất sắc nhất của đời mình, rằng ấy là lúc anh ta muốn viết chữ finish (kết thúc) đối với đời mình. Tôi nghĩ Hê-minh-uê đã sai.

Hỏi: Thưa ông, trong tiểu thuyết Ab-sa-lom, Ab-sa-lom! mục đích của ông là gì khi kể câu chuyện của đại tá Sút-pen qua nhân vật Quen-tin Com-pon – để bộc lộ tính cách của Quen-tin, để khắc họa mình Sút-pen hay chỉ miêu tả người miền Nam?

Đáp: Công việc đầu tiên mà bất kì một nhà văn nào cũng phải đối mặt là kể cho người khác một câu chuyện, một câu chuyện từ những trải nghiệm của con người. Ý tôi là những kinh nghiệm chung, phổ quát, nỗi thống khổ, sự rắc rối và nỗi buồn trong tim nhân loại, mang ý nghĩa toàn thể, không quan tâm đến chủng tộc, thời gian và hoàn cảnh. Anh ta muốn kể với bạn đôi điều mà với anh ta dường như nó rất thực, rất sống động, hoặc hài hước, hoặc bi kịch và nó đáng để kể lại. Anh ta sẽ sử dụng những phương tiện nghèo nàn của chính mình, đây là phương pháp vụng về của diễn ngôn, của viết lách, để kể cho bạn câu chuyện. Và đây là nguyên nhân khiến sự sáng tạo của anh ta liên quan đến phong cách, hoặc anh ta khám phá ra những kĩ thuật khác – anh ta đơn giản đang kể cho bạn một câu chuyện mà giống với bất kì ai trong cách thức rất sống động nào đó, cách thức sống động và chân thực đến mức ai cũng sẽ nói, “Sao ư, phải – thật thế. Chuyện đó đã xảy ra với tôi thì cũng sẽ xảy ra cho bất cứ ai”. Tôi nghĩ, chẳng có nhà văn nào có đủ thời gian để vẽ bức tranh của một vùng đất hoặc thuyết giảng bất cứ điều gì – nếu anh ta đang có thuyết giảng cho bạn một bài giảng đạo, thì anh ta không thực là nhà văn, anh ta là một kẻ

tuyên truyền, gánh vác một nhiệm vụ khác. Còn nhà văn thì đơn giản đang cố kể cho bạn câu chuyện của trái tim con người trong sự xung đột với chính nó, với những kẻ khác hoặc với hoàn cảnh bằng một cách thức thật sống động. Câu trả lời có phải thế không?

Hỏi: Thưa ông, xin ông cho biết ý kiến riêng về giá trị của văn chương hiện đại, của mảng viết về quyền đi bầu của phụ nữ và sự hỗn độn của đồng tiền như hiện tại trong văn chương hiện đại?

Đáp: Tôi xem chúng như là công cụ, chất liệu của công việc; đây là những hoàn cảnh nhà văn có thể sử dụng để khắc họa lương tri con người trong cuộc đấu tranh đơn giản nào đó với bản thân, với người khác và môi trường của nó. Những đặc tính xã hội, theo tôi, chỉ trùng khớp ngẫu nhiên với một câu chuyện - câu chuyện ấy vẫn là chuyện về con người, về lương tri tranh đấu. Để dừng cảm hơn nó ngại có thể là, để trung thực hơn, để xót thương hơn, để gần với hình hài ta hình dung khi nói về Chúa hơn nó có nghĩa là và có thể là. Sự mở rộng cho mọi người, sự chia tách hoặc những hoàn cảnh xã hội ấy là những công cụ đơn giản để nhà văn sử dụng nhằm phô bày lương tri con người trong cuộc xung đột với tình thế tiến thoái lưỡng nan - trong chiến trận, chiến trận là một câu chuyện nào đó. Khi cá nhân đối đầu với một khủng hoảng, thì anh ta chế ngự nó hay là để nó chế ngự anh ta? Đây là tất cả những gì một câu chuyện hướng đến.

Hỏi: Thưa ông, cũng trong diễn từ Nô-ben, ông phát biểu: “Bi kịch ngày nay của chúng ta là nỗi sợ hãi vật chất chung và phổ quát đã được chống đỡ cho đến bây giờ lâu đến nỗi thậm chí chúng ta có thể chịu đựng được nó. Chẳng còn vấn đề gì về tinh thần nữa. Chỉ còn một câu hỏi duy nhất: “Khi nào chúng ta sẽ bị nổ tung?”. Và tôi phân vân liệu ông cảm nhận gì về thế hệ của chúng ta hiện nay, thế hệ đang sống ngay thời điểm này, đang ít quan tâm đến ý nghĩ “Khi nào chúng ta sẽ bị nổ tung?” hơn chúng ta vào năm 1950 khi ông đọc diễn từ? Ông có nhận thấy văn học của chúng ta đang phô bày điều này không?

Đáp: Tôi nghĩ rằng cánh trẻ thực sự không tin vào lời cảnh báo ấy, đây là thực tế – một thực tế phổ quát được nhiều người lớn tuổi hơn ghi nhận, mà cánh trẻ, những người có cùng cảm nhận về cái đẹp và khát vọng sống như tôi cảm nhận khi tôi hai mươi một tuổi, vẫn cảm nhận điều đó. Nhưng khi tôi hai mươi một tuổi chúng tôi không hề có tâm trạng bi quan chung trước cảm nhận thấu đáo về việc “Khi nào chúng ta sẽ bị nổ tung?” mà dường như đang chế ngự thế giới hiện nay. Tôi không nghĩ điều đó sẽ ngăn cản bất kỳ ai muốn trở thành nhà thơ, nó chỉ là quá tồi tệ khi bạn phải mang gánh nặng đó. Và nó đã không được cánh trẻ xem xét – cánh trẻ không quan tâm đến những điều người già nghĩ.

Hỏi: Thưa ông, theo những gì ông vừa nói, ông có cho rằng thực trạng thế giới hiện tại sẽ truyền một cảm hứng mới về chủ nghĩa dân tộc vào văn học Mỹ?

Đáp: Nếu linh hồn của một chủ nghĩa dân tộc nào đó xâm nhập vào văn học thì văn học sẽ không còn là văn học nữa. Để tôi nói rõ hơn điều này. Ý tôi là những vấn đề mà nhà thơ viết, những vấn đề đáng để viết, hay soạn nên nhạc phẩm, hay vẽ nên bức tranh là những vấn đề thuộc về lương tâm con người mà chẳng chút liên quan đến chủng tộc, màu da của bạn – chúng là nỗi đau đớn, niềm đam mê của tình yêu, hy vọng, khả năng, là sự diệt vong của cái khối mong manh gồm thịt xương và hầu hết là nước, chúng ta, hiện thân của sự hòa hợp đó, phải chịu đựng, cùng nhau gánh chịu một điện năng bé nhỏ và một thế giới của sự trùng khớp đa phần, mà chúng ta có thể chịu đựng được tất cả. Nhưng trong ta vẫn còn điều gì đó để khiến một cá nhân lên tiếng, “Nỗi thống khổ của tôi là cao đẹp, nó có ý nghĩa”, thế là anh ta viết một bài thơ, anh ta soạn một bản nhạc, anh ta vẽ một bức tranh không nhằm để chứng minh điều gì cả, không nhằm thách

thức số phận lẫn hoàn cảnh mà đơn giản chỉ bởi có điều gì đó rất chân thực và quá đời sống động trong hơi thở đến mức anh ta phải soạn nó ra, phải ghi nhận nó. Bạn có thể nói rằng, những gì thúc ép nhà văn, nhà thơ làm việc cật lực – anh ta biết chỉ còn ít thời gian, nhiều hơn hay mười năm, anh ta phải hoàn thành phần việc cuối cùng và sự lãng quên sau đó thì chẳng có nghĩa lý gì cả bởi chỉ ít anh ta cũng đã ghi lên được trên bức tường lao động dòng chữ nguệch ngoạc “Kin-roy đây”. Anh ta tin đam mê của mình là quan trọng, và chúng ta phải hoàn toàn đồng ý với anh ta. Nếu đam mê của chính chúng ta, những vấn đề của chính chúng ta là không quan trọng thì chẳng có lý do gì để chúng ta tồn tại trên chính thế gian này. Điều gì khiến chúng ta không tồn tại ở đây?

Hỏi: Thưa ông, tôi muốn biết tác giả nào ông yêu thích?

Đáp: À đây là câu hỏi mà thực sự không có nhiều ý nghĩa đối với một nhà văn bởi nhà văn không liên quan đến việc anh ta viết gì. Dẫn sao thì với tôi, nhân vật và tác phẩm là quan trọng, còn ai viết thì không quan trọng, những người tôi biết và yêu thích là Đôn Ki-hô-tê, Sa-ra Gamp và đôi người của Côn - rất, nhiều người của Đíc-kin, Ban-dắc, nhưng đặc biệt không phải bản thân Ban - dắc, bởi tôi nghĩ đôi chỗ Ban-dắc viết kém. Đôi chỗ viết lách của Côn-rát cũng kém nhưng một số nhân vật được ông ta sáng tạo thì thật tuyệt diệu và sẽ trường tồn. Vậy nên tôi nghĩ – và điều này chắc chắn đúng với bất kì nhà Văn nào – rằng anh ta phải nhìn vào cuốn sách chứ đừng xem ai viết, cũng như ai là người in ra nó.

Hỏi: Thưa ông, trong nhiều tác phẩm ông đề cập đến sự truy lạc và băng hoại của con người. Vậy thì làm sao mà ông có thể xem điều ấy là sự chấn hưng độc giả hay là tấm gương về lòng can đảm và danh dự được?

Đáp: À câu trả lời thật dễ, điều đó có thể cho họ thấy những gì tôi không nghĩ là họ sẽ làm, cách ấy là dễ dàng, nhẹ nhàng và không cần lên giọng. Tôi nghĩ vấn đề là ở chỗ nhà văn phải phô bày con người; nhà văn, nhà hoạ sĩ, nhạc sĩ muốn phô bày con người không phải trong - bộ quần áo của anh ta mặc cho ngày chủ nhật, mà phải trong mọi phương diện, mọi hoàn cảnh của anh ta rồi thì nhiều chi tiết để hiểu con người từ thái độ gốc, hoàn cảnh gốc của anh ta, và tiếp tục phô bày bước tiến của anh ta, anh ta tiếp tục, anh ta vượt qua con khủng long, anh ta sẽ vượt thoát quả bom nguyên tử và tôi được thuyết phục ngay vào lúc anh ta vượt thoát ngay cả cái bánh xe. Anh ta vẫn dựa vào hành. trình của sự bất tử và sự khác thường là một phần của lịch sử anh ta, là một phần của chính bản thân anh ta, có lẽ. Nhưng sau tất cả, đây cũng là điều khiến anh ta muốn chịu đựng, khiến anh ta tin tưởng rằng chiến tranh nên được huỷ bỏ tận gốc, sự bất công không tồn tại, trẻ con không phải chịu đau khổ.

a. Nội dung của bài phỏng vấn hướng về vấn đề gì?

- Về quan niệm và nghệ thuật viết văn.

- Về mối nguy cơ tiềm ẩn trong cuộc sống thực tại và sự cảnh báo của nhà văn về mối nguy cơ đó.

- Về vai trò của văn học và nhà văn trong cuộc chấn hưng xã hội và hướng con người đến những tiêu chí đạo đức, những giá trị sống vĩnh hằng của con người.

b. Cách thức phỏng vấn có những điểm gì đáng chú ý?

- Hỏi về những vấn đề cụ thể (mục tiêu của chính nhà văn...) đến vấn đề trừu tượng (đạo đức...).

- Phạm vi phỏng vấn tăng dần từ nước Mỹ, từ mối quan hệ với nhà văn nước Mỹ đến thế giới và các nhà văn thế giới.

- Người phỏng vấn hỏi thẳng vào các vấn đề bức xúc của thời đại và trách nhiệm cũng như quan điểm của nhà văn về các vấn đề đó.

c. Qua bài phỏng vấn anh (chị) nhận xét Phức-cơ-nơ là nhà văn thế nào?

- Đây là một trong những nhà văn vĩ đại của nhân loại.

- Ông rất sòng phẳng khi đánh giá bản thân và các tác giả khác.

- Quan tâm đến những vấn đề lớn lao của thời đại với tư cách là một nghệ sĩ mang tâm vóc nhân loại, Phức-cơ-nơ khao khát giải quyết được những vấn đề có liên quan đến hạnh phúc và sự tồn tại của con người trên trái đất này.

CLICK NGAY vào **TẢI VỀ** dưới đây để download soạn văn lớp 11 bài Luyện tập phỏng vấn và trả lời phỏng vấn file word, pdf hoàn toàn miễn phí.